

[Madsen-Mygdal.]

hele Landet, det er forskelligt i de forskellige Dele af Landet, det indrømmer jeg — bliver tvunget bort fra Hus og Hjem, maa der ydes en effektiv Hjælp, og i den Henseende betyder den nuværende Kriselov praktisk talt intet.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal erkendte før, at Bestemmelserne i Underændringsforslaget Nr. 5 om Udlaan til Landmænd egentlig ikke hørte hjemme i det Lovforslag, vi her behandler, idet der ganske rigtig i Titelen staar, at Pengene skal bruges til Udlaan til Ejere af Landbrugs-ejendomme til Opnaaelse af Akkord. Men det ærede Medlem har formodentlig ogsaa læst § 1, hvor der udtrykkelig staar, at Pengene skal bruges til Udlaan til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af frivillig Akkord eller Tvangsakkord. Derfor er det ikke alene i Henhold til Titelen, men ogsaa efter § 1, som udtrykker Lovens Formaal, udelukket, at man kan gennemføre den Udlaansvirksomhed, Venstre foreslaar.

Da det ærede Medlem saa skulde forklare, hvorledes det kunde gaa til, at Venstre har slaaet en saadan Kolbøtte i Akkordlaansspørgsmaalet, som det har gjort, benyttede han den ikke ukendte Fremgangsmaade at sige: I har jo ikke været bedre, I har ogsaa som Opposition stillet jer paa det Standpunkt, at saa kan Staten tage hele Garantien, men som Regeringsparti har I holdt paa, at andre ogsaa maatte overtage nogen Garanti. Og saa sagde han, at vi havde stillet os paa samme Standpunkt som Opposition, ikke forlangt nogen Garanti. Det er jo ikke rigtigt. Da vi fremsatte vort Forslag i 1927, forlangte vi det samme som nu, at der skulde stilles en Kaution fra anden Side paa 25 pCt.

Saa sagde det ærede Medlem, at hvis man virkelig vilde hjælpe Landmændene, maatte man gaa ind for den Udlaansvirksomhed, Venstre har stillet Forslag om. Jeg skal dertil sige, at det, Venstre er gaaet ind for, er Inflation, en ny Oppustning af Værdierne, en Holden i Live af de mægtige Gældsbyrder, der ikke er Sikkerhed for, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke er det, der baader det danske Landbrug i den nuværende Krisesituation. Hvad kan det nytte, at Landmænd faar nye Laan, som man paa Forhaand er klar over, at de ikke kan betale tilbage og ikke kan forrente?

Det, vi fra vor Side vil være med til

at gennemføre, er, at man kan give Laan til dem, men Laan, som kun skal betales tilbage, hvis Tiderne bedrer sig — saadan som det er forment i Kriseloven — og ellers ikke; man kan jo paa Forhaand sige sig selv, at saa vil det være en Umulighed. Og dernæst: Hvis de er saa langt ude, at det er umuligt for dem at klare sig, fordi deres Gæld er alt for stor, skal der Nedsikring af Gældsbyrden til, og det er det, der sker igennem Akkordlaaneloven: Man stiller Penge til Raadighed, men paa en Maade, der betyder en meget væsentlig Nedsikring af deres Gældsbyrde.

Det er de Veje, vi foreslaar. Men det, Venstre foreslaar, er, at man skal stille Penge til Raadighed for Folk, som man paa Forhaand selv har udtalt ikke har Mulighed for at forrente de Laan, de har i Forvejen.

Det ærede Medlem sagde, at den Eftergivelse af Skatterne, Venstre foreslog, har jeg betegnet som en kapitalistisk Foranstaltning. Ja, det er det i høj Grad. Skattebetalingen, saavel som Forrentningen af første Prioritet, gaar, som bekendt, forud for Betalingen af Renter af andre Prioriteter. Det, Venstre nu foreslaar, er, at Skattebetalingen ikke i Fremtiden skal have den Fortrinsstilling, hvorimod man ikke rører ved den Fortrinsstilling, Privatkapitalen har; det er kun det offentlige Krav, hvis Fortrinsstilling man her gaar bort fra.

Saa sagde det ærede Medlem: Det er jo disse uretfærdige Ejendomsskatter, vi vil til Livs. Ja, men hvem har paaført Landbruget disse uretfærdige Ejendomsskatter, hvem har vedtaget dem, hvem har stemt for dem her paa Rigsdagen? Det har Venstre Gang efter Gang, saa det er ikke noget nyt, Landbrugerne komme ind under, noget ukendt; mange af dem har købt deres Ejendom med de Ejendomsskatter og ved udtrykkelig, hvad det betyder for dem.

Det ærede Medlem sagde angaaende de letsindige Udlaan, Venstre foreslaar til Betaling af Renter og Afdrag, at det jo slet ikke er mere letsindigt end andre Udlaan, der hidtil er foretaget. Jo, det er det i høj Grad. For det første er det Udlaan, der ikke skaber Beskæftigelse, ikke skaber nye Værdier eller giver Sikkerhed paa anden Maade. Og hvilke Konsekvenser tror det ærede Medlem, Rigsdagen paadrager sig, hvis den gaar ind for en saadan Udlaansvirksomhed? Hvordan kan Rigsdagen, hvis den vedtager en Lov, hvorefter Landmændene i Tusindtal — det ærede Medlem sagde jo selv omkring ved Halvdelen af